

داستان معروفی در مورد
آنچلوتی وجود دارد که فلسفه‌ی
منعطف مربیگری او را به خوبی شرح
می‌دهد. وقتی او در پارما مربی شد، فرصت
داشت تا بزرگ‌ترین ستاره‌ی آن روزهای فوتبال
ایتالیا یعنی روبرتو باجو را به تیمش بیاورد. پست
باجو اما پستی بود که در منظومه‌ی فکری کارلتو
جایی نداشت. او در پست شماره ۱۰ یعنی پشت
مهاجم بازی می‌کرد ولی آنچلوتی می‌خواست
تحت تاثیر آریگو ساکی، با شیوه‌ی ۲-۴-۴
بازی کند و برای همین قید خرید باجو
را زد تا او به بولونیا برود و در نهایت
آقای گل شود!

